

Садржај

Увод.....	3
1. Рехабилитација дефиниција	4
1.1 Принципи рехабилитације деце у болничким условима	4
1.2. Болничко лечење неуролошких болесника	4
2. Социјална рехабилитација деце у болничким условима	5
2.1 Стање детета у болничким условима	6
2.2 Услови третмана запослених према деци.....	6
3. Процес рехабилитације у болници.....	6
4. Деца без родитеља у болници	7
5. Хоспитализам	8
Закључак.....	11
Литература.....	12

Увод

Рехабилитација деце представља основну карику у ланцу болничких лечења.. Како се највећи број оштећења јавља до пете године живота, потребно их је што раније открити, да би се отпочело са рехабилитацијом, јер се на тај начин секундарне манифестације ометености не претварају у доминантне, што би отежало процес рехабилитације. Рано откривање и рано започињање са адекватним третманом сваког детета са одређеним потребама је императив модерне рехабилитације. Битно је што раније и стручно утврдити да неко дете има сметње у развоју, чак и у периоду гравидитета мајке. Тада се може утврдити да ли постоји опасност од рађања детета са оштећењем-тзв "ризико фактор", јер му се на тај начин може пружити стручна помоћ лекара, дефектолога, психијатра, психолога и других стручњака.

Дечји диспанзери су институције које прве ступају у контакт са сваким дететом, па и ометеним. Пре свих, ту су и родитељи, који би требало да примете проблем.

Дефектологија је наука која проучава личност са поремећајем у развоју чула и тела и у менталном развоју. Она се укључује тамо где је дисхармоничност развоја већ уочена у раном детињству.

Дефектолошком дијагностиком се процењују квалитети личности у односу на захтеве социјалног поља ка којем је личност усмерена. Дијагностичким поступком се процењује организованост психомоторике – ПМ, доминација хемисфера и латерализованост покрета, гностичке и практичке способности, процењује се говор (пасивни, активни и артикулација), организованост сазнајних способности и мотивација личности. Ове способности дефектолошка дијагностика процењује у односу на захтеве социјалног поља ка којем је личност усмерена.

Рехабилитација је активност којој претходи проучавање психолошких, физичких, социјалних и професионалних последица ометености. Не постоје универзалне методе рехабилитације, већ се оне прилагођавају датом случају и битно је да се процес рехабилитације спроводи континуирано, без прекида. Породицу такође треба уклопити у рехабилитациони процес и тада се примењују методе саветовања, социотерапије и едукације родитеља. Родитељима саветовати да дете прихвати такво какво јесте и настојати да они увиде реалне могућности свог детета.

Треба истаћи да је рехабилитација интердисциплинарна активност и у њој су сви чланови тима равноправни.

Родитељи не би требало да брину уколико им се дете лечи у болничким условима како би цео процес рехабилитације детета протеко на најбољи могући начин.

1. Рехабилитација дефиниција

1.1 Принципи рехабилитације деце у болничким условима

„Принцип рехабилитације деце у болничким условима значи да се настала дефектност по

могућности отклони, ублажи или да се бар не повећава. Здравствена, васпитна и социјална рехабилитација деце усмерена је на припрему ових лица за ширу друштвену заједницу, породицу и будући позив у друштву. Неки аутори посебно наглашавају да треба обезбедити социјалну адаптацију деце.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com